

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 25. Responsam Pontificis ad Thomam Patriarcham datum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

tanquam res necessaria, nunquam intro-
ductum fuit. Omnes personæ & res
Ecclesiasticæ, Clerici, viri Religiosi, tam
Græci quam Latini, & qui ad Ecclesias
confugerint, ab omni Laicorum Jurisdi-
ctione exempti sint, secundum morem
Franciæ Cleris admodum faventem. Si
prosperis armis plures Ditiones subigan-
tur, antequam Victores parta inter se
dividant, Ecclesiæ partem suam deci-
mam quintam tradant. Huic Constitu-
tioni Constantinopoli die decima septi-
ma Martii anno millesimo ducentesimo
sexto subscriptum est, quam Papa Bulla,
die quinta Augusti eodem anno data,
confirmavit.

Sæcul. XIII.

A. C. 1206.

9. ep. 142.

ap. Rainald.

1206. n. 6.

§. XXV.

*Responsum Pontificis ad Thomam
Patriarcham datum.*

Inter hæc Thomas Patriarcha, Legatio-
ne solemnè adornata, submissionem
professus fuerat, atque etiam querelas,
quæstiones, ac preces de diversis ad Pa-
pam detulerat. Respondit Pontifex, da-
ta longa Epistola, cujus hoc est exor-
dium: *Inter quatuor animalia, quæ cir-
ca thronum describuntur, Ezechiël faciem
Aquilæ super cetera extollit, quia inter
quatuor Ecclesias Patriarchales, Sacra
Sedi quasi famulantes, quæ sub figuris*

Gest. n. 102.

9. ep. 140.

ap. Rain.

n. 6.

G 2

isto-

Sæcul. XIII. *istorum animalium latent, Ecclesia Con-*
 A. C. 1206. *stantinopolitana eminent. Innocentius sine*
 dubio ad Aquilam Imperii Romani Sym-
 bolum alludit. Ad quæsitæ & querelas
 deinde respondens, dicit: *Petis, a nobis*
nulla declarari Acta, quibus Petrus Ca-
puanus Legatus variis viris Ecclesiasticis
Ecclesias & Beneficia donavit, quod
nimum multas Ecclesias, sine tuo aut
Capituli Majoris Ecclesiæ consensu con-
tulerit. Sed tuæ postulationi acquie-
scere non possumus; Petrus enim Lega-
tus nobis significavit, quod, accepta Le-
gatione Constantinopolitana, non nullas
Ecclesias aliis Ecclesiis, locisque Provin-
ciæ Hierosolymitanæ concesserit, jam an-
te sub custodia sua positas, ut Terra
sanctæ necessitati consuleret. Quod Cle-
ricos quoque in quibusdam Ecclesiis in-
stituerit, quia id maximo earum emolu-
mento futurum credebatur. Quamobrem,
non ignarus, te illa, quæ ipse statuisset,
post abitum suum, mutare velle, omnibus
tutelæ Sacræ Sedis commissis, ad eam
contra res novas, quas moliri posses, ap-
pellavit. Nos vero banc Appellationem
rejecere non possumus.

Nec adeo tibi admirationi esse debet,
quod Legatus, te præsentem & inconsulto,
hæc Beneficia contulerit, cum tu bis lon-
ge majora, scilicet Ecclesiam S. Sophia,
in toto Patriarchatu inter omnes Sedes
Archie

Archiepiscopales & Episcopales princi-
pem, ipso quoque præsente & inconsul-
to, ac etiam apud nos conquirente, Cle-
ricis concesseris. Nihilominus indulge-
mus, ut ista Beneficia obtinentes tibi de-
bitam obedientiam exhibeant, nisi forte
aliquæ Ecclesiæ, antequam Latini Constan-
tinopolim sibi subjecissent, a Jurisdictione
Patriarchæ exemptæ fuerint.

Sæcul. XIII.
A.C. 1206.

C. inter quas
8. de major.
& obed.

Illud quoque petis, ut Ecclesiæ, quæ
extra Jurisdictionem Patriarcharum an-
te captam Constantinopolim erant, tibi
subdantur, quod neququam concedendum
esse existimavimus, tum ne quidquam sta-
tuamus, læso illorum jure, a quibus Ec-
clesiæ istæ pendent, ipsis non auditis, tum
etiam ne contra leges prudentiæ peccemus,
si Pisanos, Venetos, pluresque alios, qui
Ecclesias Constantinopoli tenent, contra
Imperium irvitemus; hi enim potius blan-
ditis conciliandi sunt, donec Latino-
rum potentia stabilita fuerit. Quod si
Actionem contra eos movere placet, quod
Justitia postulaverit, pronuntiabimus.
Idem censemus tibi respondendum de obe-
dientia, quam ab Archiepiscopo Episco-
pisque Regni Cypri exigis; quia, prius-
quam Dignitatem Patriarchalem adeptus
esses, & cum Constantinopolis nobis re-
bellis existeret, Jurisdictioni Patriar-
chæ Constantinopolitani non fuerunt
subjecti. Præterea in literis tuis nobis

Sæcul XIII.
A.C. 1206.

exposuisti, quod non nulli Episcopi in Romania obedire tibi detrectantes, nibilonius census suos & fructus percipere audeant; quin etiam aliqui, ne Pastoris sui vocem audire cogantur, fugiant & ab Ecclesiis mensibus sex aut diutius absint. De his quaesivisti, qua ratione agendi cum iis uti te oporteat. Pensatis omnibus adjunctis, in ista Imperii vicissitudine, ne latum unguem discedamus a prudentiæ regulis, respondemus, eos ter rite citandos esse, priusquam censuris in ipsos animadvertatis, tum si in contumacia perseverent, Benedictus Legatus satis monitos ab officiis Episcopalibus suspendat, & ambo communi cura Regimini Ecclesiarum illarum provideatis, sed sententiam Depositionis Canonicae contra eos non feratis. Eundem modum servate in illos, qui in fraudem citationis Canonicae ab Ecclesiis suis absunt.

Res Ecclesie
Constanti-
nopolitanae.

Postquam vero Legatus ad nos redierit, eandem Disciplinam contra refractarios, ipse, a Sede Apostolica Delegatus, adhibe.

Rursus, a nobis licentiam petis, aliquid de Cathedrarum Episcopalium numero, quem in vestris regionibus nimium esse affirmatis, diminuendi. Id faciendi potestatem, si necessitas vel utilitas postulaverit, accedente tuo consensu Legato nostro dabimus. Neutiquam vero

Direct.

Diœceses ita jungatis, ut ex pluribus una fiat; sed uni Episcopo plures Ecclesias conferte, ut si alia tempora aliud exigant, facilius quæ acta sunt mutari possint. En hic deprehenditur plures Ecclesias ad vitam unius Episcopi jungendi origo, & frequentis exinde abusus occasio.

Tum Papa prosequitur Epistolam: *Doceri cupis, quid statuere de Ecclesiis Cathedralibus debeas, in illis Regionibus, quas soli Græci incolunt, illisque, in quibus Latinis permixti degunt. Ubi soli sunt Græci, Episcopos Græcos ordina, si tales inveneris, qui fidem tibi servent, & Consecrationem a te recipere voluerint. In Diœcesibus vero, in quibus Græci Latinique habitant, Latinos Græcis præferas. Facultatem quoque tibi impertimur, qua viris Dignitate Ecclesiastica fulgentibus, aut qui eas in posterum consequentur, baculos Pastorales, Mitras, annulos & Sandalia porrigas, qua etiam circa illos dispenses, qui Ordinibus majoribus, necdum acceptis minoribus, initiati sunt, & congruam iis injungas pœnitentiam.* Nempe Græci tres Ordines minores, Ostiarii, Exorcistæ, & Acolythi nesciunt, & Lectorem præteritis aliis gradibus ad Subdiaconatum admittunt. Quod ex interstitiis in Concilio octavo, anno octingentesimo

Sæcul. XIII.
A. C. 1206.

Morin. Ordin. exercit. 14. c. Sup. Lib. Ll. 6. 45. c. 5. lib. 45. cod. de ep. & cler.

G 4

septua-

Sæcul. XIII. septuagesimo celebrato, manifestum fit.
A C. 1206. Atque hujus disciplinae, jam ætate Justiniani Imperatoris stabilitæ, originem non invenimus.

His Papa in responso, ad Patriarcham Constantinopolitanum dato, subjungit: *Clericos extraneos non recipias, nec ad ordines superiores evebas, nisi satis exploratum tibi sit, canonice ordinatos fuisse, & mores eorum non modico temporis spatio probaveris.* Id cavere, ideo erat necessarium, quod, Balduino Imperatore invitante, Clerici ignoti ex omnibus gentibus in Romaniam confluerent. *Clericos vero Græcos, inquit Papa, si eos ad Ritum Latinorum recipiendum permovere non valeas, suo uti patere, quoad Sacra Sedes de hac re mature deliberaverit, & si visum fuerit, aliud decreverit. Monasteria Græcorum Clericis sæcularibus non tradas, quamdiu Regulares sive Græci sive Latini adfuerint, qui Officium Divinum peragent. Rogasti nos quoque, ut Appellationibus ad Sacram Sedem modum poneremus; rem enim esse ovibus jurisdictioni tuae subjectis admodum difficilem, qualibet lite exorta, causam ad Sacram Sedem deferre, sive ingentes sumtus, sive pericula terra marique subeunda spectentur. Non nulla tibi indulgere censuimus; in causis, in quibus pretium decem marcas argenti*

argenti non excedet, in superhabita Ap-
 pellatione alterius Partis, sententiam
 pronuncia, aut utramque Partem ad de-
 ligendos sibi arbitros coge; præsertim si
 causa sit levis, aut pure spiritualis. Tan-
 dem Venetos, Constantinopoli commo-
 rantes, ad persolvendas Decimas com-
 pelle, non obstante consuetudine, qua
 Venetiis Decimas omnium rerum to-
 tius vitæ tempore acquisitarum non ni-
 si mortis causa dare solent, ne Ecclesia
 Constantinopolitana bis fructibus ex to-
 to privetur, si ante obitum Venetias
 redeant. Cave denique, ne quidquam
 pravo affectu turbatus, aut temere agas.

§. XXVI.

Theodorus Lascaris Imperator.

Dum Papa Patriarcham Latinum Con-
 stantinopolitanum hujusmodi præ-
 ceptis instruit, Patriarcha Græcus Ni-
 ceæ in Natolia residebat, ubi etiam ele-
 ctus a Græcis Imperator Sedem fixit. Is
 erat Theodorus *Lascaris*, qui Annam
 Alexii Angeli Imperatoris filiam duxe-
 rat, atque uxoris nomine Imperium sibi
 deberi affirmabat. Constantinopoli a
 Latinis occupata, in Natoliam migravit,
 ubi *Despotis* potestatem ægre obtinuit.
 Biennio tamen elapso, nempe anno mil-
 lesimo ducentesimo sexto, tam Laico-
 rum quam Clericorum præcipui, Niceæ
 Bithy-

Sæcul. XIII.
 A.C. 1206.

Villehard.
 n. 167. Et les
 observations
 de Ducange.

Georg.
 Acrep. c. 6

G 5

Bithy-